

Hugo Bouter

Een nacht van waken voor de HEERE

'Zij moeten het vlees dezelfde nacht nog eten; op vuur gebraden (...). Want Ik zal in deze nacht door het land Egypte trekken en alle eerstgeborenen in het land Egypte treffen (...). De tijd dat de Israëlieten in Egypte gewoond hadden, was vierhonderddertig jaar. En het gebeurde na verloop van vierhonderddertig jaar, op deze zelfde dag gebeurde het: alle legers van de HEERE zijn uit het land Egypte vertrokken. Een nacht van waken was dit voor de HEERE om hen uit het land Egypte te leiden. Daarom is dit een nacht ter ere van de HEERE: een waken voor alle Israëlieten, al hun generaties door.'

'Toen zei Jezus tot hen: U zult allen over Mij ten val komen in deze nacht (...). Toen zei Hij tot hen: Mijn ziel is zeer bedroefd tot de dood toe; blijf hier en waak met Mij.'

'Van het zesde uur af nu kwam er duisternis over het hele land tot het negende uur toe. Omstreeks het negende uur nu riep Jezus met luider stem de woorden: Eli, Eli, lama sabachtani? Dat is: Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?'

Want ik heb van de Heer ontvangen, wat ik u ook heb overgegeven, dat de Heer Jezus in de nacht waarin Hij overgeleverd werd, brood nam; en nadat Hij gedankt had, brak Hij het en zei: 'Dit is Mijn lichaam, dat voor u is; doe dit tot Mijn gedachtenis.'

Exodus 12:8, 12, 40-42; Mattheüs 26:31, 38; 27:45-46; 1 Korinthiërs 11:23-24

Een nacht van waken

Misschien kent u wel de volgende regels van een lied uit de bundel van Johannes de Heer:

*'t Is middernacht en in de hof,
buigt, tot de dood bedroefd, in 't stof,
de Levensvorst; in Zijn gebeên,
doorworstelt Hij Zijn strijd alleen.*

Dit lied vertolkt heel treffend de eenzaamheid van Christus in de hof Gethsemane en het zielenlijden dat Hij, wakend en biddend, helemaal alleen doorworstelde. Zijn discipelen begrepen niets van Zijn strijd, hoewel zij die nacht het Pascha met Hem hadden gegeten en Hij daarna het Avondmaal had ingesteld. Zij zouden Hem zelfs verlaten en van Hem vluchten, en Petrus zou Hem verloochenen.

Het was een *nacht van waken* voor Christus, maar er was niemand die Hem begreep en die Hem bijstond. Na de nacht in de hof van Gethsemane zou de 'nacht' van Golgotha volgen en de verschrikkingen daarvan stonden Hem duidelijk voor ogen. Maar er waren géén vertroosters, niet in de hof en evenmin op de heuvel Golgotha. Toch heeft Christus Zelf steeds aan Zijn discipelen gedacht, want Hij heeft hen liefgehad 'tot het einde' (Joh. 13:1). En daarom had Hij reeds eerder in die nacht waarin Hij werd overgeleverd, brood en beker aan de discipelen gegeven, opdat zij Hem zouden gedenken en Zijn dood zouden verkondigen – totdat Hij komt!

De nacht waarin de Heer het Pascha at met Zijn discipelen, verwees terug naar die bange nacht in Egypte, toen de HEERE Zijn volk door een verheven hand uit het land van de slavernij leidde. Het bloed was aangebracht aan de deurposten van de huizen van de Israëlieten, het lam was geroosterd in het vuur en het werd gegeten door de pelgrims die gereed stonden om te vertrekken: de lendenen omgord, de schoenen aan de voeten en de staf in de hand. Het was een gedenkwaardige nacht, een nacht van waken voor het volk van God, maar bovenal een nacht van waken *voor de HEERE Zelf* – en tevens een nacht van waken *tot eer van Hem*.

Zoals het Pascha de Israëlieten ieder jaar herinnerde aan de verlossing uit Egypte, zo bepaalt het Avondmaal ons elke eerste dag van de week bij de grote verlossing die op Golgotha tot stand is gebracht, toen Christus de woorden riep: 'Het is volbracht!' Het verzoeningswerk van het Lam van God beveiligt ons voor de komende toorn. De wereld *is* zelfs reeds geoordeeld; voor het geloof is dat een

realiteit. En wij zijn op weg naar het Beloofde Land, naar de stad van de levende God, het hemelse Jeruzalem.

Maar dit alles hebben wij te danken aan de arbeid van de ziel van onze Heer en Heiland, aan Zijn moeiteloos lijden (Jes. 53:11). Kortom, aan de nacht van Gethsemane en de uren van duisternis op Golgotha. Zullen wij die nacht nooit vergeten? Christus Zelf heeft het aan Zijn discipelen gevraagd en daarom heeft Hij, in de nacht waarin Hij werd overgeleverd, deze tekenen ingesteld en ze aan ons toevertrouwd, de symbolen die ons telkens herinneren aan de diepte en de hoogte van Zijn werk, de reikwijdte van Zijn lijden.

De verlossing uit Egypte was om zo te zeggen het *begin*. Gods volk moest echter van veel *grotere* vijanden worden bevrijd: de machten van de zonde, de dood en de satan. Daarom moest die tweede 'nacht' volgen, een nacht van waken voor de Heer Jezus, in de eenzaamheid van de hof en in de drie uren van duisternis op het kruis. Laten wij Hem daarvoor prijzen en Hem eeuwig grootmaken: Het is volbracht!

OudeSporen 2021

